

Bé Yêu của nhạc sĩ Lam Phương

Nói về nhạc sĩ Lam Phương, những bài nhạc ông viết tặng cho một tiếng hát riêng, một nữ ca sĩ nào đó riêng thì có Bạch Yến và Minh Hiếu, rồi vợ ông là Túy Hồng. Còn có Hạnh Dung, Thuý Nga và Cẩm Hường.

Những người Lam Phương say men đều là mỹ nhân tuyệt thế. Lam Phương yêu người, hình ảnh những người đàn bà làm ông thổn thức, đầy tâm trạng, những cung bậc tình trường đầy nhóc trong nhạc của ông.

- Lam Phương thương Bạch Yến thiệt không thì chẳng ai biết, nhưng nhạc ông có hình ảnh Bạch Yến quá rõ:

*"Thôi em ra đi về nơi xứ xa
Đêm đông cô đơn buồn cho kiếp không nhà
Lạnh giá rét buốt đời bạc phước không chồng
Chỉ còn lại nhớ mong."*

Với Bạch Yến thì chúng ta hình dung ra nhiều bài lắm, Lam Phương cứ tiếc về bà này hoài.

*"Mười năm trời chẳng thương mình
Để anh thành kẻ bạc tình
Cầu xin cho mây về vui với gió
Dù có qua bao đắng cay
Muôn đời anh vẫn chờ em."*

"**Thành phố buồn**" là Lam Phương đang mến bà Hạnh Dung chứ không phải Thúy Nga, Bạch Yến, Minh Hiếu.

*"Thành phố buồn nhớ không em
Nơi chúng mình tìm chút êm đềm
...
Quỳ bên em trong góc giáo đường
Tiếng kinh cầu dệt mộng yêu đương
Chúa thương tình, sẽ cho mình, mãi mãi gần nhau."*

- **Với Minh Hiếu** thì tình này là nồng nàn:

*"Em ơi suốt đêm thao thức vì em.
Vì lời già từ lúc anh ra về..."*

- **Với người đẹp Cẩm Hường**, Lam Phương phóng bút dạt dào, nào là "Bài tango cho em", "Chỉ có em", "Thiên đàng ái ân", "Mùa thu yêu đương", "Nửa đời yêu Em", "Bé yêu", "Tình hồng Paris", "Tình đẹp như mơ":

*"Ngày em đến mang thêm mùa xuân đôi tám
Đời chưa đến chan bằng nét yêu
Làn mi ướt mắt nai tròn xoè ngơ ngác
Bé ơi, nhìn em, anh ngẩn ngơ."*

- **Người đẹp Cần Thơ** ở thành đô Ba Lê là "bé yêu" của nhạc sĩ Lam Phương mười năm trời.

Sáng nay vô tình nghe bài "bé yêu" do Sơn Ca và Tuấn Dũng song ca, nghe xong tâm tình muốn banh chành, vừa yêu đời vừa thân ái như lời tác giả:

*"Ngày em đến mang thêm mùa xuân đôi tám
Đời chưa điểm trang bằng nét yêu"*

*Làn mi ướt mắt nai tròn xoe ngơ ngác
Bé ơi, nhìn em, anh ngẩn ngơ."*

Người đẹp có đôi mắt tròn xoe thiệt đẹp đó là người gốc Cần Thơ, khi đó đang ở Paris, tên là **CẨM HƯỜNG**, một cái tên rạch Miền Nam, đầy hương vị Miền Tây. Cẩm Hường là Cẩm Hồng chứ gì.

- Năm 1979 nhạc sĩ Lam Phương sau khi "lầm" và "say" đã tan nát cùng **người vợ Túy Hồng** thì ly dị đường ai nấy đi, khi đó Lam Phương 44 tuổi, bà Túy Hồng 41 tuổi.

Đất Mỹ buồn quá, từ Mỹ ông bỏ qua Pháp sống ở Paris. Sống bằng nghề lao động tay chân cực nhọc một thời gian thì Lam Phương mất hứng, mùa đông Paris quá lạnh làm con người ông u ám theo. Tại kinh đô ánh sáng này văn nghệ văn gừng của người Việt lúc đó là không có gì, ông Tô Văn Lai làm nghề bơm xăng, chưa có Paris by night.

Mấy năm sau em gái Lam Phương mở một nhà hàng nhỏ, ông làm quản lý nhà hàng, mở ra thêm một khoảnh trong nhà hàng để làm văn nghệ kiểu hát với nhau, tinh thần ông tươi trở lại. Những ngày đờn địch lao xao đó ông gặp bà Cẩm Hường. Lam Phương đã gặp người đẹp Cần Thơ và ông tìm quên cũng như tạo men say trong âm nhạc ở bên người đẹp này.

*"Từ khi bước chân em về vui bên ấy
Ngày anh viết thêm bài lãng du
Mùi trinh nữ tóc mây huyền bay theo gió
Biết em còn hong khi chiều đưa."*

Tên Hường (Hồng) có trong hai bài của Lam Phương:

*"Đền cao thánh tâm chúng con về với mẹ
Bạn bè ở đây là những kẻ lưu vong
Hai con yêu nhau bằng tâm hồn biệt xứ
Đôi tim ghép lại bằng khổ đau nửa đời
Anh yêu tên em, mùi hương nồng huyền ảo
Yêu em thật rồi và nhớ em cả đời! "*
(Nửa đời yêu em)

Và:

*"Anh muốn đôi ta mãi như người tình
Vui đời hẹn hò
Khi trên dòng xuôi
Khi trên đời buồn
Nửa đêm thanh vắng diu đến công viên
Đôi trẻ lạc loài trên xác lá vàng
Mùa thu yêu đương
Đường vào Paris, có những nụ hồng."
(Mùa thu yêu đương)*

Người đẹp Cần Thơ đã là nhân tố ra đời bài "**Chiều Tây Đô**" vang danh của Lam Phương. Cần Thơ được mệnh danh là Tây Đô thủ phủ xứ Miền Tây Nam Kỳ Lục Tỉnh từ thời Pháp, nhưng phồn thịnh là từ đầu VNCH. Thành phố này nằm giữa cánh đồng trung tâm Miền Tây, mặt nhìn ra sông Hậu đầy kiêu sa. Cần Thơ chơn chất không ồn ào xô bồ như Sài Gòn, người Cần Thơ cũng chơn chất hề hà.

Chiều Tây Đô được Lam Phương viết 1984 tại Paris nước Pháp kể về tình cảnh của Cần Thơ sau 1975. Đó là những buổi chiều buồn hiu hắt vì người xứ này bỏ xứ ra đi vượt biên, cảnh "hoang vắng chiều Tây Đô".

Trong "Chiều Tây Đô" có câu hỏi: "Sao anh không thấy về Ninh Kiều?" thì có câu trả lời rằng: "Dường như anh nghe đờn nặng trĩu trong màu đen."

Như hàng chục đô thị Miền Nam khác sau 1975, Cần Thơ cũng bị xóa tên đường rất thô bạo, những Gia Long, Thành Thái, Duy Tân, Hàm Nghi, Phan Thanh Giản, Nguyễn Huỳnh Đức, Mạc Tử Sanh, Nguyễn Viết Thanh... đều bị thay tên. Nên Lam Phương mới viết: "Nay nghe sao khác từ tên đường". Rồi Lam Phương hỏi: "Bao năm giải phóng như thế này phải không anh?"

Ông còn thòong một câu:

*"Tàu đưa ta đi tàu sẽ đón ta hồi hương
Tây Đô sẽ sống lại yêu thương."*

Ngày nay Cần Thơ bẽ thế vậy đó nhưng chưa có bài nhạc nào, ông nhạc sĩ nào đánh bật được "Chiều Tây Đô" của Lam Phương, nó như định mệnh và tiền kiếp vậy.

Bên người đẹp Cẩm Hường, Lam Phương viết nhạc dạt dào, những bài như "**Bài tango cho em**", "**Chỉ có em**", "**Thiên đàng ái ân**", "**Mùa thu yêu đương**", "**Nửa đời yêu em**", "**Bé yêu**", "**Tình hồng Paris**", "**Tình đẹp như mơ**"...ra đời.

*"Tình hồng Paris
Tình chẳng hoen mi
Kỷ niệm anh ghi
Khắp nẻo đời còn lại Paris."*

Paris yêu thương níu lấy chân Lam Phương "là duyên kiếp thuở xa xưa":

*"Ta si mê Paris từ lúc em trao tình si
Ôi Paris yêu ơi, người đã níu lấy chân tôi
Chỉ có em tôi là sóng gió ra khơi
Đời mình mãi mãi là yêu quên thôi."
(Tàu về tương lai)*

Nghe đồn bà Cẩm Hường gì cũng được, nhưng có cái tật là hay ghen. Hai người sống bên nhau được gần 10 năm rồi chia tay. Nguyên nhân nghe đồn là bà ghen, ghen bài "Em đi rồi" của ông viết tặng ca sĩ Họa Mi cũng đang phải sống trong cảnh xa chồng con lúc đó.

Bà Cẩm Hường có đạo Chúa, thành ra Lam Phương viết "**Tình vẫn chưa yên**":

*"Lạy Chúa!
Con yêu đời xót xa nhiều
Bao năm qua con mãi đi tìm mà tình vẫn chưa được yên!"*

Trong bài "**Như giấc chiêm bao**", Lam Phương phải nói là yêu nhiều và thảng thốt nhận ra tình yêu mười năm đó như một cơn mê tình:

*"Bây giờ mình đã xa nhau
Thương em nước mắt tuôn trào
Mười năm yêu đó
Như cơn mưa rào
Như giấc chiêm bao."*

Người dưng nước lã, sao lại thương nhau, dần vật, đau khổ vì nhau vậy? Đó là duyên, là nợ, là sự sắp đặt từ Ông Trời Bà Nguyệt. Chẳng ai biết ai, vậy mà rớt nước mắt vì nhau, tất cả chỉ một chữ "yêu".

- Năm 1995 Lam Phương trở về Mỹ, gặp và kết hôn với một phụ nữ khác rồi cũng không xong, ông vẫn cứ "một mình".

- Năm 1999 ông bị tai biến, bà Cẩm Hương bay sang Mỹ chăm sóc ông một tháng. Sau đó, bà Cẩm Hương trở về Pháp và qua đời ngày 23 tháng 8 năm 2014 khi 64 tuổi để lại cho ông một nỗi buồn tê tái cuối đời.

Người nhạc sĩ đa tài, đa tình với những dòng nhạc tươi đẹp mãi xuân thì, bất tử.

*"Ngủ đi em chôn sâu mộng ước
Lời anh ru là tiếng đàn sầu
Trên thế gian không được chung bước
Chốn thiên đường chẳng còn chi xa*

*Ta biết nhau từ bao năm trước
Tuởng có đời đời vẫn mờ cô
Mất lối xưa con đường đen tối
Lối đi về hạnh phúc xa xôi."*

Đang nói nhạc Lam Phương, chợt nhớ ngang về ...Tú Nhi, vì Tú Nhi có một bài nhạc cũng rất hay, Xin yêu tôi bằng tình người, cũng là tình yêu muôn đời:

*Tình yêu ơi đến nữa mà chi
Tình yêu ơi đến nữa làm gì
Tôi sợ rồi một ngày nào đó
Tình đến rồi tình vụt bay đi chẳng tiếc gì.*

Người mộ điệu tri ơn Lam Phương!

Cám ơn ông đã hiện ra trong bầu trời Miền Nam này để dạy cho mọi người biết yêu quê hương xứ sở, biết yêu thương tha nhân, tình nhân, biết quý trọng giá trị của người Quốc Gia.

*"Cả cuộc đời như con nước đưa bè trôi
Đến lúc có lúc không cũng vậy thôi
Từ đây sẽ vắng câu mộng mơ xa vời
Đây đó cho qua một kiếp người."*